

Α. Πλεύρη, Περί του συνυπολογισμού του χρονικού διαστήματος 1-31 Αυγούστου στην προθεσμία προσδιορισμού χρόνου διενέργειας αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου σύμφωνα με το άρθρο 993 § 2 εδ. α' και β' ΚΠολΔ, σε: ΕΠολΔ 6/2022, σ. 625-632

- 625 Περί του συνυπολογισμού του χρονικού διαστήματος 1-31 Αυγούστου στην προθεσμία προσδιορισμού χρόνου διενέργειας αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου σύμφωνα με το άρθρο 993 § 2 εδ. α' και β' ΚΠολΔ.

Άννας Εμ. Πλεύρη

Επίκουρης Καθηγήτριας Πολιτικής Δικονομίας Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Λευκωσίας,
Δ.Ν. Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Δικηγόρου

I. Οι ρυθμίσεις των άρθρων 954 § 2 και 993 § 2 ΚΠολΔ

Ο ν. 4335/2015¹ επηρέασε σημαντικά (και) το πεδίο της αναγκαστικής εκτέλεσης. Μέσω των διατάξεων του εν λόγω νόμου επιδιώχθηκε από τον νομοθέτη η εκκαθάριση όλων των εκκρεμοτήτων και τυχόν ελαττωμάτων της αναγκαστικής εκτέλεσης πριν τη διενέργεια του πλειστηριασμού, ο οποίος προβλέφθηκε ότι ορίζεται υποχρεωτικά σε επτά (7) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από την ημέρα αυτή, όπως όριζε (μετά την επέμβαση του ν. 4335/2015) το άρθρο 954 § 2 στοιχ. ε' ΚΠολΔ, το οποίο εφαρμόζεται και επί κατάσχεσης ακινήτων. Η στόχευση, λοιπόν, του νομοθέτη, όπως αυτή εκφράστηκε και στην ΑιτΕκθ του ν. 4335/2015, ήταν ο πλειστηριασμός να διενεργηθεί σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα από τον χρόνο ολοκλήρωσης της κατάσχεσης και έως τότε να έχουν προβληθεί όλες οι αντιρρήσεις κατά της εκτελεστικής διαδικασίας², να έχουν κριθεί, δηλαδή, στον χρόνο διενέργειας του πλειστηριασμού όλα τα σχετικά ζητήματα είτε μέσω των ανακοπών του άρθρου 933 ΚΠολΔ είτε μέσω της ανακοπής διόρθωσης της κατασχετήριας έκθεσης κ.λπ.. Για την επίτευξη, μάλιστα, του ως άνω αποτελέσματος, προβλέφθηκε στα άρθρα 933 § 2 και 934 § 1 α' ΚΠολΔ (ρύθμιση που ισχύει και μετά τον ν. 4842/2021), ότι η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, η οποία αφορά ελαττώματα από τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση έως και τη δημοσίευση του αποστάσματος της κατασχετήριας έκθεσης ή την απαίτηση, ασκείται εντός σαράντα πέντε (45) ημερών με αφετηρία την ημέρα της κατάσχεσης με προσδιορισμό συζήτησης της ανακοπής εντός εξήντα (60) ημερών από την κατάθεση, με κλήτευση του καθ' ου η ανακοπή είκοσι (20) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Επιπλέον, η έκτη παράγραφος του άρθρου 933 ΚΠολΔ ορίζει ότι η απόφαση επί της ανακοπής εκδίδεται υποχρεωτικά μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη συζήτησή της. Στην πράξη, βεβαίως, οι ως άνω νομοθετικές προβλέψεις ιδίως ως προς τον προσδιορισμό της ανακοπής δεν εφαρμόζονται, επομένως η επίτευξη του στόχου του νομοθέτη δοκιμάζεται. Ενδεικτικά αναφέρεται, ότι στο Πρωτοδικείο Αθηνών, οι ανακοπές του άρθρου 933 ΚΠολΔ

προσδιορίζονται στον παρόντα χρόνο στα τέλη του έτους 2029. Επομένως, εάν έχει επιβληθεί κατάσχεση και ορίστηκε πλειστηριασμός θα πρέπει να υποβληθεί αίτηση προτίμησης για συντομότερη δικάσιμο και δη σε ημεροχρονολογία τέτοια, ώστε να είναι δυνατή (και) η έκδοση απόφασης πριν την ορισθείσα ημερομηνία πλειστηριασμού.

Περαιτέρω, το άρθρο 993 ΚΠολΔ αναφορικά με το πώς γίνεται η κατάσχεση ακινήτου αντικαταστάθηκε ως προς τη δεύτερη παράγραφό του, με το άρθρο όγδοο του άρθρου 1 του ν. 4335/2015³, οπότε το πρώτο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου όριζε, ότι «Οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδάφιο β' και 2 έως 4 του άρθρου 954 εφαρμόζονται και εδώ»⁴. Υπό την ισχύ, λοιπόν, των τροποποιήσεων τις οποίες επέφερε ο ν. 4335/2015 στον ΚΠολΔ, το άρθρο 993 § 2 εδ. α΄ ΚΠολΔ όριζε, ότι οι διατάξεις των §§ 1 εδάφιο β' και 2 έως 4 του άρθρου 954 ΚΠολΔ (κατάσχεση κινητών), επομένως και του στοιχείου ε΄ της δεύτερης παραγράφου του εν λόγω άρθρου που προέβλεπε ορισμό πλειστηριασμού υποχρεωτικά σε επτά (7) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από την ημέρα αυτή, εφαρμόζονται και εδώ. Ρυθμιζόταν, λοιπόν, ενιαία ο χρόνος διενέργειας του πλειστηριασμού κινητών και ακινήτων.

Ο νομοθέτης επέλεξε συγκεκριμένη διατύπωση στο άρθρο 954 § 2 στοιχείο ε΄ ΚΠολΔ, προκειμένου να καταστήσει σαφή τη στόχευση της διάταξης. Με τη φράση «υποχρεωτικά επτά (7) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης» και δη με τη χρήση της λέξης «υποχρεωτικά» θεσπίζει ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα, το οποίο πρέπει να παρέλθει από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης έως τη διενέργεια του πλειστηριασμού και αυτό είναι επτά (7) μήνες⁵, ώστε να καταστεί δυνατή, τουλάχιστον αν εφαρμοστούν και οι λοιπές σχετικές ρυθμίσεις του ΚΠολΔ, η εκδίκαση τυχόν ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ και η έκδοση απόφασης επ' αυτής πριν τον ορισθέντα πλειστηριασμό, κατά το άρθρο 933 §§ 2 και 6 ΚΠολΔ⁶. Με την πρόβλεψη της προθεσμίας αυτής σκοπεύται η προστασία των συμφερόντων του καθ' ου η εκτέλεση, ώστε να μπορεί αυτός να αμυνθεί, αλλά και να εξασφαλισθεί η προηγούμενη του πλειστηριασμού οριστική κρίση επί της ανακοπής που τυχόν έχει ασκηθεί κατά των προηγούμενων πράξεων της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Περαιτέρω, όπως είναι γνωστό, οι δικονομικές προθεσμίες διακρίνονται, ανάλογα με τον σκοπό και τη λειτουργία την οποία επιτελούν, σε προθεσμίες ενέργειας στις οποίες η συγκεκριμένη διαδικαστική ενέργεια απαιτείται να λάβει χώρα εντός της τασσόμενης προθεσμίας, άλλως αποδυναμώνεται το δικαίωμα του διαδίκου να την ασκήσει, επομένως η παραμέληση μίας προθεσμίας ενέργειας έχει ως «κύρωση» την απώλεια δικονομικού δικαιώματος για άσκηση συγκεκριμένης διαδικαστικής πράξης, κατά το άρθρο 151 ΚΠολΔ, και σε προπαρασκευαστικές προθεσμίες, οι οποίες απαιτείται να παρέλθουν προκειμένου να γίνει η συζήτηση ή για να διενεργηθεί η κρίσιμη διαδικαστική πράξη⁷. Η μη τήρηση μίας προπαρασκευαστικής προθεσμίας έχει ως συνέπεια είτε την ακύρωση ορισμένης πράξης, όπως λ.χ. συμβαίνει στη μη τήρηση της τριήμερης προθεσμίας του άρθρου 926 ΚΠολΔ για την έναρξη της εκτελεστικής διαδικασίας, είτε το απαράδεκτο της συζήτησης, όπως λ.χ. στην περίπτωση της μη τήρησης της προθεσμίας κλήτευσης του άρθρου 228 ΚΠολΔ. Η ως άνω επτάμηνη δικονομική προθεσμία είναι προπαρασκευαστική, απαιτείται, λοιπόν, να παρέλθει προκειμένου να διενεργηθεί η διαδικαστική πράξη, άλλως επέρχεται ακυρότητα αυτής⁸.

Περαιτέρω, ο νόμος ορίζει και ένα ακόμη χρονικό όριο, αυτό των οκτώ (8) μηνών από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης, ώστε η διενέργεια του πλειστηριασμού να μην απέχει σημαντικά από τότε που περατώθηκε η κατάσχεση, προκειμένου να επιτευχθεί ο

νομοθετικός στόχος της οικονομίας της επίσπευσης της εκτελεστικής διαδικασίας και να αποφευχθεί η παρέλκυση αυτής, καθώς και η τυχόν συμπαιγνία μεταξύ επισπεύδοντος και οφειλέτη⁹. Εν προκειμένω, πάντως, ο νομοθέτης απείχε από τη χρήση της λέξης «*υποχρεωτικά*», κάνοντας χρήση της φράσης «... και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών...».

Προβλέπεται, λοιπόν, με την ως άνω διάταξη το υποχρεωτικό ελάχιστο χρονικό διάστημα που πρέπει να μεσολαβήσει από την περάτωση της κατάσχεσης έως την ημερομηνία διενέργειας του πλειστηριασμού και επιπλέον «... προφανώς για την περίπτωση που δεν είναι εφικτός ο ορισμός του πλειστηριασμού ακριβώς σε επτά μήνες από την ημέρα της κατάσχεσης, ένα ακόμη ανώτατο χρονικό όριο, μέχρι το πέρας του οποίου πρέπει να οριστεί ο πλειστηριασμός, δηλαδή προβλέπεται η δυνατότητα “παράτασης” ουσιαστικά του υποχρεωτικού χρόνου των επτά μηνών για έναν ακόμη μήνα»¹⁰. Υπό το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς δε, παρόμοια ρύθμιση σχετικά με τα χρονικά όρια διενέργειας του πλειστηριασμού περιείχε η διάταξη του άρθρου 998 § 4 ΚΠολΔ, η οποία όριζε στο πρώτο εδάφιο, ότι «ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει πριν περάσουν σαράντα ημέρες από την ημέρα που έγινε η κατάσχεση» και χωρίς να προβλέπει ευθέως ανώτατο χρονικό όριο ορισμού της ημερομηνίας διεξαγωγής του πλειστηριασμού, όριζε επιπλέον, πως αν ο πλειστηριασμός (ακινήτου) ορίστηκε σε χρόνο απότερο του τετραμήνου από την ημέρα της κατάσχεσης εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 973 § 4 ΚΠολΔ (εδάφιο τελευταίο). Προέβλεπε, δηλαδή, τότε τη δυνατότητα υποκατάστασης άλλου δανειστή του καθ' ου η εκτέλεση στη θέση του επισπεύδοντος, ορίζοντας έτσι έμμεσα ως κύρωση για την παραβίαση του παραπάνω χρονικού ορίου την έκπτωση του επισπεύδοντος από το δικαίωμα συνέχισης της επίσπευσης της διαδικασίας της εκτέλεσης¹¹.

Η θέσπιση των συγκεκριμένων χρονικών ορίων διεξαγωγής του πλειστηριασμού, τα οποία ισχύουν σήμερα, συνιστά «απότοκο» της κατάργησης του άρθρου 938 ΚΠολΔ και της δυνατότητας του καθ' ου η εκτέλεση να ζητήσει την αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας αμέσως μετά την άσκηση της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ, στηρίζεται δε στη νομοθετική πρόβλεψη πως έως τη διενέργεια του πλειστηριασμού, από τον οποίο και μόνο μπορεί να υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη ο ανακόπτων, θα έχει εκδοθεί απόφαση επί της ανακοπής του. Και τούτο, διότι ο νομοθέτης προέβλεψε ρητά, αφενός με τη διάταξη του άρθρου 933 § 2 ΚΠολΔ, ότι η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της, αφετέρου με τη διάταξη του άρθρου 933 § 6 ΚΠολΔ, ότι η απόφαση επί της ανακοπής εκδίδεται υποχρεωτικά εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από τη συζήτησή της¹².

Έτι περαιτέρω, η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 954 ΚΠολΔ περί του τρόπου κατάσχεσης κινητών πραγμάτων¹³ αντικαταστάθηκε από το άρθρο 63 του ν. 4842/2021¹⁴ και ως προς την αναφορά της ημέρας του πλειστηριασμού στην κατασχετήρια έκθεση ορίζεται στο στοιχείο ε': «αναφορά της ημέρας του πλειστηριασμού, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά σε πέντε (5) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση έξι (6) μηνών από την ημερομηνία αυτή, του τόπου του πλειστηριασμού, καθώς και του ονόματος του υπαλλήλου του πλειστηριασμού. Εάν η παραπάνω προθεσμία συμπληρώνεται τον Αύγουστο, τότε για τον υπολογισμό της λαμβάνεται υπ' όψιν ο επόμενος μήνας».

Ο ν. 4842/2021 τροποποίησε¹⁵, βεβαίως, και το άρθρο 993 § 2 ΚΠολΔ, το οποίο ορίζει πλέον, ότι: «2. Οι διατάξεις των §§ 1 εδάφιο β' και 2 έως 4 του άρθρου 954 εφαρμόζονται

και εδώ, με εξαίρεση τον χρόνο διενέργειας του πλειστηριασμού, ο οποίος ορίζεται υποχρεωτικά σε επτά (7) μήνες από την ημερομηνία περάτωσης της κατάσχεσης και πάντως όχι μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από την ημερομηνία αυτή. Εάν η παραπάνω προθεσμία συμπληρώνεται τον μήνα Αύγουστο, τότε για τον υπολογισμό της λαμβάνεται υπ’ όψιν ο επόμενος μήνας». Σύμφωνα με την ΑιΤΕκθ του ν. 4842/2021, ως προς την ανωτέρω διάταξη, καθώς τροποποιήθηκε το άρθρο 954 ΚΠολΔ ως προς τον χρόνο διενέργειας του πλειστηριασμού κινητών, κρίθηκε απαραίτητη η κατάλληλη προσαρμογή της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 993 ΚΠολΔ, ώστε να μην προκύπτει οποιασδήποτε αμφιβολία για τον χρόνο διενέργειας του πλειστηριασμού ακινήτων. Στόχος, λοιπόν, του νομοθέτη ήταν η ασφάλεια δικαιού και η αποφυγή αμφιβολιών σε σχέση με τον χρόνο διενέργειας του πλειστηριασμού και το τι συμβαίνει, όταν η προθεσμία για τον ορισμό του πλειστηριασμού συμπληρώνεται τον μήνα Αύγουστο. Με την ισχύουσα διατύπωση του άρθρου 993 § 2 εδ. α΄-β΄ ΚΠολΔ (μετά την τροποποίηση που επέφερε στην εν λόγω παράγραφο το άρθρο 76 του ν. 4842/2021), ο χρόνος διενέργειας του (υποχρεωτικά) ηλεκτρονικού πλειστηριασμού ακινήτων παραμένει και δη με την ίδια ακριβώς διατύπωση υποχρεωτικά σε επτά (7) μήνες από την ημερομηνία περάτωσης της κατάσχεσης και πάντως όχι μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από αυτή, αλλά διαφοροποιείται πλέον, μετά τον ν. 4842/2021, ο χρόνος διενέργειας του πλειστηριασμού κινητών, όπως προκύπτει από την πρόβλεψη της ισχύουσας διάταξης του άρθρου 954 § 2 στοιχ. ε΄ του ΚΠολΔ, ως αναφέρεται ανωτέρω.

II. Η απαγόρευση διενέργειας πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης στο χρονικό διάστημα 1-31 Αυγούστου, κατά τα άρθρα 940Α και 998 §§ 2-3 ΚΠολΔ, και ο συνυπολογισμός του στην προθεσμία προσδιορισμού του χρόνου διενέργειας αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου

Σε ό,τι αφορά στο μη επιτρεπτό διενέργειας πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης στο χρονικό διάστημα 1-31 Αυγούστου, ο ΚΠολΔ «αφιερώνει» συγκεκριμένες διατάξεις. Η πρώτη είναι το άρθρο 940 ΚΠολΔ¹⁶, η οποία αποτελεί γενική διάταξη και ορίζει, ότι στο χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου δεν επιτρέπεται η διενέργεια οποιασδήποτε πράξης αναγκαστικής εκτέλεσης, συμπεριλαμβανομένης και της επιταγής προς εκτέλεση, με εξαίρεση την εκτέλεση επί πλοίων και αεροσκαφών. Η διάταξη αυτή έχει ως προφανή σκοπό την προστασία του οφειλέτη από ενδεχόμενο αιφνιδιασμό του και απώλεια προθεσμιών, αλλά και τη διευκόλυνση της ανάπτυξης, κατά τη διάρκεια του μηνός Αυγούστου, των προσώπων, τα οποία ενεργούν με οποιονδήποτε τρόπο στο πλαίσιο της αναγκαστικής εκτέλεσης¹⁷ και δη των δικαστικών επιμελητών ως οργάνων της εκτελεστικής διαδικασίας. Εκ της γραμματικής διατύπωσης δε της ως άνω διάταξης, που όπως σημειώθηκε είναι γενική, με σαφή προσδιορισμό των εξαιρέσεων στο δεύτερο εδάφιο αυτής, η θεσπιζόμενη απαγόρευση καταλαμβάνει κάθε πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, πέρα από τη μνημονευόμενη επιταγή προς εκτέλεση, η οποία αποτελεί το αφετηριακό σημείο έναρξης της αναγκαστικής εκτέλεσης. Περαιτέρω, η παραβίαση του άρθρου 940Α ΚΠολΔ με την ενέργεια πράξεως αναγκαστικής εκτέλεσης κατά τη διάρκεια του Αυγούστου επιφέρει ακυρότητα της πράξης, χωρίς τη συνδρομή του στοιχείου της βλάβης, της οποίας

δεν απαιτείται επίκληση και απόδειξη. Τούτο δεν ορίζεται μεν ρητά στη ανωτέρω διάταξη, συνάγεται πάντως με ασφάλεια από την έντονα απαγορευτική διατύπωσή της και δη τη φράση «...δεν επιτρέπεται...», που ισοδυναμεί με ποινή ακυρότητας ανεξαρτήτως βλάβης¹⁸.

Εν προκειμένω σημειώνεται, πως εκ της ρητής διατύπωσης της διάταξης συνάγεται σαφώς, ότι υφίσταται αποκλειστικά ρητή νομοθετική πρόβλεψη περί απαγόρευσης της διενέργειας πράξεων εκτέλεσης εντός του χρονικού διαστήματος του μηνός Αυγούστου και δεν πρόκειται για αναστολή προθεσμιών, οι οποίες σχετίζονται με τις εν λόγω πράξεις. Σε ό,τι αφορά στον αναγκαστικό πλειστηριασμό, λοιπόν, μόνον εφόσον η έναρξη ή λήξη της (ως άνω) προθεσμίας διενέργειας του εμπίπτει εντός του μηνός Αυγούστου παρατείνεται για αντίστοιχο χρονικό διάστημα που αρχίζει από την πρώτη Σεπτεμβρίου. Για τον υπολογισμό, πάντως, του χρονικού πλαισίου εντός του οποίου πρέπει να ορισθεί η ημέρα του πλειστηριασμού κατά το άρθρο 993 § 2 (και το άρθρο 954 § 2 ΚΠολΔ) το διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου υπολογίζεται, ήτοι προσμετράται και δεν αναστέλλεται, καθώς δεν υπάρχει πρόβλεψη αναστολής για το εν λόγω διάστημα ούτε στα άρθρα 954 § 2 και 993 § 2 ΚΠολΔ ούτε στην ειδική επί της αναστολής προθεσμιών διάταξη του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ, όπως αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 1 του άρθρου πρώτου § 2 v. 4335/2015, όπως αναπτύσσεται αναλυτικά αμέσως κατωτέρω.

Τέλος, σημειώνεται ότι και το άρθρο 998 §§ 2-3 ΚΠολΔ¹⁹, που αφορά συγκεκριμένα και ειδικά στον πλειστηριασμό ακινήτων²⁰, προβλέπει ρητά στο πρώτο εδάφιο της δεύτερης παραγράφου του, ότι πλειστηριασμός (ακινήτων) δεν μπορεί να γίνει από την 1η έως και την 31η Αυγούστου.

III. Γιατί το χρονικό διάστημα 1-31 Αυγούστου υπολογίζεται στην προθεσμία προσδιορισμού χρόνου διενέργειας αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου σύμφωνα με το άρθρο 993 § 2 εδ. α' και β' ΚΠολΔ και δεν αναστέλλεται

Όπως σημειώθηκε ανωτέρω, σύμφωνα με τη ρύθμιση του άρθρου 954 § 2 στοιχ. ε' ΚΠολΔ, το αφετηριακό σημείο διεξαγωγής του πλειστηριασμού είναι η ημέρα στην οποία περατώθηκε η κατάσχεση²¹, και στο υποχρεωτικό περιεχόμενο της κατασχετήριας έκθεσης ανήκει και ο ορισμός ημερομηνίας διεξαγωγής του πλειστηριασμού υποχρεωτικά επτά (7) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από την ημέρα αυτή. Περαιτέρω, οι προπαρασκευαστικές προθεσμίες δεν αναστέλλονται στο χρονικό διάστημα 1-31 Αυγούστου²². Δεν εφαρμόζεται, λοιπόν, εν προκειμένω το άρθρο 147 § 2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει σήμερα, το οποίο προβλέπει την αναστολή δικονομικών προθεσμιών κατά τον μήνα Αύγουστο. Επισημαίνεται, μάλιστα, ότι η προϊσχύσασα διατύπωση του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ περιελάμβανε στις απαριθμούμενες διατάξεις και αυτή του άρθρου 998 § 4 εδ. γ' ΚΠολΔ, αναφορικά με τους τέσσερις μήνες, ως απώτατο χρονικό όριο για τη διενέργεια του αναγκαστικού πλειστηριασμού και όχι εκείνη του άρθρου 998 § 4 εδ. α' ΚΠολΔ²³.

Επιπλέον, η ως άνω αναφερόμενη ρητή απαγόρευση διενέργειας εν γένει πράξεων εκτέλεσης στο χρονικό διάστημα από την 1η έως την 31η Αυγούστου σύμφωνα με το άρθρο 940Α ΚΠολΔ και πλέον η ισχύουσα ειδική απαγόρευση διενέργειας συγκεκριμένα αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου στο εν λόγω χρονικό διάστημα κατά το άρθρο 998 §§ 2-3 ΚΠολΔ δεν συνεπάγεται ούτε ταυτίζεται με αναστολή της προθεσμίας διενέργειας του πλειστηριασμού για το διάστημα αυτό²⁴. Η ορθότητα, μάλιστα, της άποψης, ότι η 7μηνη προθεσμία διενέργειας του πλειστηριασμού δεν αναστέλλεται κατά τη διάταξη του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ στηρίζεται σε διάφορα ερμηνευτικά επιχειρήματα. Τέτοιο επιχείρημα εντοπίζεται στις αιτιολογίες της ΑΠ 1734/2014²⁵, η οποία έκρινε αναφορικά με την εφαρμογή του άρθρου 940Α ΚΠολΔ επί αναγκαστικής εκτέλεσης πλοίων και αεροσκαφών, ότι η διάταξη αυτή, ήτοι το άρθρο 940Α ΚΠολΔ δεν ήταν επαρκές νομοθετικό έρεισμα για την αναστολή της προθεσμίας για την άσκηση της αναγγελίας, κατά το χρονικό διάστημα 1-31 Αυγούστου, προκειμένου να καταστεί αναγκαία η προσθήκη με το άρθρο 4 § 4 του ν. 2298/1995 στις προθεσμίες του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ και αυτής του άρθρου 972 § 1 εδ. γ' ΚΠολΔ²⁶.

630

Εξετάζοντας δε το ζήτημα από την πλευρά του, αν με τις ισχύουσες ρυθμίσεις διασφαλίζονται επαρκώς τα δικαιώματα του καθ' ου η εκτέλεση, διαπιστώνεται πως αυτά δεν καταστρατηγούνται²⁷, δεδομένου ότι ο τελευταίος δύναται να ασκήσει αφενός μεν την ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ εντός 45 ημερών από την ημέρα της κατάσχεσης, αφετέρου δε την ανακοπή του άρθρου 954 § 4 εδ. α' ΚΠολΔ και την αίτηση αναστολής του άρθρου 1000 ΚΠολΔ είκοσι (20) και δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού αντιστοίχως, χωρίς να επηρεάζεται δυσμενώς ως προς την άσκηση των ως άνω ενδίκων βοηθημάτων από τον συνυπολογισμό του μηνός Αυγούστου στον χρόνο ορισμού του πλειστηριασμού²⁸. Τα ανωτέρω ένδικα βοηθήματα μπορούν, λοιπόν, να ασκηθούν σε χρόνο κατά πολύ προγενέστερο, σε σχέση με το προϊσχύσαν δίκαιο, της ημερομηνίας διενέργειας του πλειστηριασμού²⁹, οπότε βάσιμα υποστηρίζεται, ότι η μη πρόβλεψη της 7μηνης προθεσμίας του άρθρου 954 § 2 στοιχ. ε' ΚΠολΔ και του άρθρου 993 § 2 εδ. α' και β' ΚΠολΔ στη διάταξη του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ αποτελεί συνειδητή επιλογή του νομοθέτη (εκούσιο κενό), ώστε να μην τίθεται ζήτημα ανάλογης εφαρμογής της εν λόγω διάταξης στην κατεύθυνση της αναστολής της εν λόγω προθεσμίας στο χρονικό διάστημα από την 1η έως την 31η Αυγούστου³⁰.

Η έρευνα στη νομολογία καταδεικνύει, ότι το ζήτημα του συνυπολογισμού ή μη του μηνός Αυγούστου στην ημερομηνία διενέργειας του πλειστηριασμού έχει προκαλέσει (υπό την ισχύ των ρυθμίσεων του ν. 4335/2015) την έκδοση σημαντικού αριθμού αποφάσεων επί ανακοπών κατά της κατασχετήριας έκθεσης. Υπάρχουν, λοιπόν, αποφάσεις τόσο υπέρ της μίας εκδοχής (περί συνυπολογισμού του διαστήματος 1-31 Αυγούστου και επομένως μη αναστολής κατά το διάστημα αυτό) όσο και υπέρ της άλλης εκδοχής (περί μη συνυπολογισμού και επομένως αναστολής για το εν λόγω διάστημα)· φαίνεται, πάντως, πως (ορθά) κρατεί τόσο στη νομολογία³¹ όσο και στη θεωρία³² η εκδοχή περί προσμέτρησης στην προθεσμία προσδιορισμού του πλειστηριασμού ακινήτων κατ' άρθ. 993 § 2 ΚΠολΔ και του διαστήματος από 1-31 Αυγούστου.

Πιο αναλυτικά, υπό την ισχύουσα (από 1.1.2022) μορφή του άρθρου 993 § 2 ΚΠολΔ, ο πλειστηριασμός ακινήτων ορίζεται υποχρεωτικά σε επτά μήνες από την ημερομηνία περάτωσης της κατάσχεσης και πάντως όχι μετά την παρέλευση οκτώ μηνών από την ημερομηνία αυτή. Κατά ρητή διατύπωση πλέον της διάταξης, εάν η παραπάνω προθεσμία

συμπληρώνεται κατά τον μήνα Αύγουστο, τότε για τον υπολογισμό της λαμβάνεται υπ' όψιν ο επόμενος μήνας. Εάν δεν τηρηθεί η ως άνω προθεσμία, τότε η έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης πάσχει ακυρότητας χωρίς την ανάγκη επίκλησης δικονομικής βλάβης, γεγονός που προκύπτει από τη διατύπωση αυτής της «υποχρεωτικής» προθεσμίας και τη ρύθμιση του άρθρου 159 § 1 ΚΠολΔ. Όπως επισημαίνεται πειστικά στη θεωρία³³, η ως άνω ρητή νομοθετική πρόβλεψη, πως εάν η προθεσμία ορισμού του πλειστηριασμού συμπληρώνεται κατά τον μήνα Αύγουστο για τον υπολογισμό της λαμβάνεται υπ' όψιν ο επόμενος μήνας, επιλύει το ζήτημα που είχε προκύψει ως προς το εάν ο Αύγουστος θα έπρεπε να προσμετρηθεί ή όχι στη συγκεκριμένη προθεσμία. Η σχετική πρόβλεψη συνεπάγεται, λοιπόν, πως ο Αύγουστος προσμετράται στους 7-8 μήνες, όταν η προθεσμία δεν λήγει κατά τον μήνα εκείνον, μόνο δε στην περίπτωση κατά την οποία η λήξη της εμπίπτει σ' αυτόν, όπως λ.χ. επί κατασχέσεων που επιβάλλονται μήνα Ιανουάριο, η συμπλήρωσή της επέρχεται τον επόμενο μήνα (κατά την αντίστοιχη ημερομηνία του επόμενου μήνα), «... λύση αυτονόητη άλλωστε, αφού κατά τον Αύγουστο δεν διεξάγονται πλειστηριασμοί»³⁴.

Επιπρόσθετα, ο δικονομικός νομοθέτης «επεμβαίνοντας» με τον ν. 4335/2015 στη διάταξη του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ επέλεξε να μην περιλάβει την (προπαρασκευαστική) ελάχιστη 7μηνη προθεσμία πριν τη διενέργεια του πλειστηριασμού σε αυτές που αναστέλλονται, μη αναφέροντας στις προθεσμίες που αναστέλλονται τα άρθρα 954 § 2 στοιχ. ε' (πλειστηριασμός κινητών) και 993 § 2 εδ. α' και β' ΚΠολΔ (πλειστηριασμός ακινήτων). Η εν λόγω νομοθετική αυτή επιλογή διατηρήθηκε και με τις αλλαγές που επέφεραν στον ΚΠολΔ και στο δίκαιο της αναγκαστικής εκτέλεσης ειδικότερα ο ν. 4842/2021 και 4855/2021. Αντίθετα, πριν τις μεταβολές που επέφερε ο ν. 4335/2015, στο άρθρο 147 § 2 ΚΠολΔ προβλεπόταν πως αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα 1-31 Αυγούστου, μεταξύ άλλων, και η προθεσμία του άρθρου 998 § 4 εδ. γ' ΚΠολΔ περί των τεσσάρων μηνών ως απώτατο όριο για τη διενέργεια του πλειστηριασμού.

Η άποψη της νομολογίας, ότι το διάστημα 1-31 Αυγούστου δεν συνυπολογίζεται στην επτάμηνη προθεσμία διενέργειας του πλειστηριασμού (υπό το καθεστώς των ρυθμίσεων που επέφερε ο ν. 4335/2015) στηρίζεται σε ερμηνευτικές παραδοχές, ως προς τα άρθρα 147 § 2 και 940Α ΚΠολΔ³⁵. Ειδικότερα, στο πλαίσιο αυτής υποστηρίζεται πως από τον συνδυασμό των διατάξεων 954 § 2 εδ. ε' (άρθρο 993 § 2 για τα ακίνητα) και 940Α ΚΠολΔ προκύπτει ότι, όπως αναστέλλονται όλες οι πράξεις εκτέλεσης κατά το χρονικό διάστημα 1-31 Αυγούστου, έτσι θα πρέπει να αναστέλλεται και η επτάμηνη προθεσμία διενέργειας του πλειστηριασμού. Επιπλέον, η θέση αυτή επικαλείται και την ανάλογη εφαρμογή εν προκειμένω του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ³⁶.

Πιο πειστική, και σε κάθε περίπτωση σύμφωνη και με το γράμμα και με τον σκοπό της ισχύουσας ρύθμισης του άρθρου 993 § 2 ΚΠολΔ³⁷, είναι η άποψη, η οποία τάσσεται υπέρ του συνυπολογισμού του διαστήματος 1-31 Αυγούστου στην επτάμηνη προθεσμία διενέργειας του πλειστηριασμού³⁸. Εν προκειμένω, τα κύρια επιχειρήματα της άποψης αυτής εδράζονται πρωτίστως στη γραμματική διατύπωση των άρθρων 940Α και 147 § 2 ΚΠολΔ, αλλά και στην τελολογία των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων. Υπογραμμίζεται, ότι η ρύθμιση του άρθρου 940Α ΚΠολΔ απαγορεύει τη διενέργεια πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης εντός του χρονικού διαστήματος 1-31 Αυγούστου και αυτό δεν ταυτίζεται με ρύθμιση αναστολής προθεσμίας. Επιπρόσθετα, η ρητή παράλειψη του νομοθέτη να συμπεριλάβει τα άρθρα 954 § 2 εδ. ε' και 993 § 2 ΚΠολΔ στις περιοριστικά αναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ³⁹, που αναφέρεται πρωτίστως σε αναστολή σε σχέση

με άσκηση ενδίκων μέσων και βοηθημάτων, συνηγορεί υπέρ της μη δυνατότητας ανάλογης εφαρμογής της διάταξης αυτής και στη συζητούμενη περίπτωση⁴⁰. Η συνειδητή, δηλαδή, επιλογή του δικονομικού νομοθέτη των ν. 4335/2015 και ν. 4842/2021 να παραλείψει την ένταξη των ως άνω διατάξεων για τον ορισμό πλειστηριασμού κινητών και ακινήτων στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ ούτε συνιστά ακούσιο νομοθετικό κενό, ώστε να μπορεί να γίνει λόγος για ανάλογη εφαρμογή άλλης διάταξης⁴¹, ούτε οδηγεί στην απώλεια κάποιου δικονομικού δικαιώματος του καθ' ου η εκτέλεση, καθώς, όπως σημειώθηκε ως άνω, ο ΚΠολΔ προβλέπει την άσκηση των σχετικών ενδίκων βοηθημάτων των άρθρων 933, 954 § 4 και 1000 ΚΠολΔ σε χρόνο πολύ προγενέστερο της διενέργειας του πλειστηριασμού⁴².

Περαιτέρω, η προθεσμία του άρθρου 954 § 2 εδ. ε' ΚΠολΔ ορθά χαρακτηρίζεται ως προπαρασκευαστική, γεγονός που συνεπάγεται τη μη εφαρμογή του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ⁴³. Στο πλαίσιο αυτό γίνεται δεκτό⁴⁴, ότι με το άρθρο 954 § 2 εδ. ε' ΚΠολΔ (αντίστοιχα δε και με το άρθρο 993 § 2 ΚΠολΔ ως προς την κατάσχεση ακινήτων) θεσπίζονται δύο δικονομικές προθεσμίες και ειδικότερα μία προπαρασκευαστική και μία προθεσμία ενέργειας, καθώς, αφενός, καθίσταται υποχρεωτική η επτάμηνη αναμονή για τη διενέργεια του πλειστηριασμού μετά την κατάσχεση (η οποία συνιστά κατ' ουσίαν *ex lege* αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας) και, αφετέρου, προσδιορίζεται το απώτατο χρονικό όριο για τη διενέργειά του. Όπως αναφέρθηκε δε ήδη, όταν πρόκειται για προπαρασκευαστική προθεσμία πρέπει να παρέλθει η τασσόμενη από τον νόμο προθεσμία προκειμένου να διενεργηθεί η διαδικαστική πράξη, άλλως επέρχεται είτε ακυρότητα είτε απαράδεκτο. Ο χαρακτηρισμός μίας προθεσμίας ως προπαρασκευαστικής ή προθεσμίας ενέργειας γίνεται με βάση τον σκοπό της. Επομένως, ορθά γίνεται δεκτό, ότι το χρονικό διάστημα των επτά μηνών από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης συνιστά προπαρασκευαστική προθεσμία και συνεπώς δεν αναστέλλεται κατά τον μήνα Αύγουστο. Σύμφωνα δε με τα ανωτέρω, η μη τήρηση της επτάμηνης προθεσμίας συνιστά λόγο αικύρωσης της κατάσχεσης.

Τέλος, δεν πρέπει να παραλειφθεί, πως αν γινόταν δεκτό, ότι το χρονικό διάστημα του μηνός Αυγούστου αναστέλλεται σε ό,τι αφορά στην προθεσμία ορισμού του αναγκαστικού πλειστηριασμού, τούτο θα είχε ως συνέπεια να ισχύουν δύο συστήματα προθεσμιών, με κριτήριο το πότε έλαβε χώρα η κατάσχεση, δηλαδή προθεσμία 7-8 μηνών, όταν δεν προσμετράται το διάστημα 1-31 Αυγούστου, και προθεσμία 8-9 μηνών, όταν αυτό συνυπολογίζεται.

* Βλ. σχετ. τη δημοσιευόμενη στο παρόν τεύχος ΜΠρΘεσ 637/2022, σ. 718.

¹ ΦΕΚ Α' 87/23.7.2015.

² ΜΕΦΑθ 832/2022· ΜΕΦΠειρ 425/2021· ΜΕΦΠειρ 109/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· Πλεύρη, Οι τροποποιήσεις του ν. 4335/2015 σε ζητήματα του δικαίου της αναγκαστικής εκτέλεσεως (προσωρινή εκτέλεστότητα, προδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης και δίκες περί την εκτέλεση), Ελλάδη 2016. 152επ (156).

³ Με την § 3 του άρθρου ένατου του άρθρου 1 του ν. 4335/2015 ορίστηκε, ότι οι διατάξεις για την αναγκαστική εκτέλεση του εν λόγω νόμου εφαρμόζονται, όταν η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση διενεργείται μετά την 1η.1.2016.

⁴ Μετά την τροποποίηση του άρθρου 954 ΚΠολΔ από τον ν. 4335/2015 (άρθρο όγδοο του άρθρου 1), η δεύτερη παράγραφος του εν λόγω άρθρου όριζε ότι: «2. Η κατασχετήρια έκθεση πρέπει να περιέχει, εκτός από τα ουσιώδη που απαιτούνται από το άρθρο 117 και α) ακριβή περιγραφή του κατασχεμένου

πράγματος, ώστε να μην γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητά του, β) αναφορά της εκτίμησης του κατασχεμένου που έκανε ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας, γ) τιμή πρώτης προσφοράς που πρέπει να είναι τουλάχιστον τα δύο τρίτα της αξίας, στην οποία εκτιμήθηκε το κατασχεμένο κινητό πράγμα, δ) αναφορά του εκτελεστού τίτλου στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση, της επιταγής που επιδόθηκε στον οφειλέτη και του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, ε) αναφορά της ημέρας του πλειστηριασμού, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά εππά (7) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από την ημέρα αυτή, του τόπου του πλειστηριασμού, καθώς και του ονόματος του υπαλλήλου του πλειστηριασμού».

⁵ Βλ. έτσι ΜΕφΑθ 832/2022· ΜΕφΠειρ 425/2021· ΜΕφΠειρ 109/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ: «Με τη διάταξη αυτή θεσπίζονται δύο [2] δικονομικές προθεσμίες και ειδικότερα μία προπαρασκευαστική και μία προθεσμία ενέργειας, καθώς, αφενός, καθίσταται υποχρεωτική η εππάμηνη αναμονή για τη διενέργεια του πλειστηριασμού μετά την κατάσχεση (η οποία συνιστά κατ' ουσίαν *ex lege* αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας) και, αφετέρου, προσδιορίζεται το απώτατο χρονικό όριο για τη διενέργειά του». Βλ. έτσι και την ΜΠρΘεσ 637/2022, δημοσιευόμενη κατωτέρω, σ. 718 στο παρόν τεύχος.

⁶ ΜΕφΑθ 832/2022· ΜΕφΠειρ 425/2021, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· ΜΕφΠειρ 86/2022, Αρμ 2022. 1302-1307, με αναλυτ. σχόλιο Α. Πλεύρη, σ. 1307-1311· ΜΕφΠειρ 109/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ: «Δικαιολογητικός λόγος της νομοθετικής μεταβολής ήταν, αφενός, η επιτάχυνση και η απλοποίηση της εκτελεστικής διαδικασίας και, αφετέρου, η τοποθέτηση του πλειστηριασμού σε τέτοιο χρονικό σημείο, κατά το οποίο θα έχουν ολοκληρωθεί σε πρώτο βαθμό οι δίκες περί την εκτέλεση και ο καθ' ου αυτή επισπεύδεται θα έχει προβάλει τις αντιρρήσεις του».

⁷ Βλ. επ' αυτού ιδίως, *Νίκα, Πολιτική Δικονομία II*, 2005, § 56, αριθ. 1επ, σ. 82.

⁸ ΜΕφΠειρ 425/2021· ΜΕφΠειρ 109/2022· ΜΕφΑθ 832/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

⁹ Σύμφωνα με τη ΜΕφΠειρ 86/2022, Αρμ 2022. 1302-1307, με αναλυτ. σχόλιο Α. Πλεύρη, σ. 1307-1311, ο ως άνω σκοπός δεν δικαιολογεί την αυτοδίκαιη ακυρότητα της κατασχετήριας έκθεσης, εάν ο πλειστηριασμός ορισθεί με αυτήν αργότερα από τους οκτώ μήνες και την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί ο καθ' ου η εκτέλεση με την ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ με επίκληση (και απόδειξη) της πρόκλησης σε αυτόν βλάβης, η οποία δεν μπορεί να θεραπευθεί παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας, βλάβη η οποία δεν είναι καθόλου αυτονόητη μόνο από το γεγονός ότι θα καθυστερήσει ο πλειστηριασμός που διενεργείται σε βάρος του.

¹⁰ Βλ. έτσι ΜΕφΠειρ 86/2022, Αρμ 2022. 1302-1307, με αναλυτ. σχόλιο Α. Πλεύρη, σ. 1307-1311.

¹¹ Βλ. έτσι ΜΕφΠειρ 86/2022, Αρμ 2022. 1302-1307, με αναλυτ. σχόλιο Α. Πλεύρη, σ. 1307-1311· *Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα (-Νικολόπουλο)*, Ερμηνεία ΚΠολΔ, 2000, άρθρο 998, αριθ. 7, σ. 1942.

¹² *Ρεντούλης*, Ο ηλεκτρονικός πλειστηριασμός μετά τον ν. 4512/2018, ΕφΑΔΠολΔ 2018. 269επ (274), υποσημ. με αριθ. 21.

¹³ Όπως είχε τροποποιηθεί με το άρθρο όγδοο του άρθρου 1 ν. 4335/2015 και το άρθρο 207 § 4 ν. 4512/2018.

¹⁴ Με έναρξη ισχύος από 1.1.2022, σύμφωνα με το άρθρο 120 του ν. 4842/2021. Σύμφωνα με την ΑιτΕκθ του ν. 4842/2021 αναφορικά με την ως άνω διάταξη, «...συντέμνεται η αρχική προθεσμία των εππά (7) μηνών, σε πέντε (5) μήνες και των οκτώ (8) μηνών σε έξι (6), ώστε να υπάρχει χρόνος άσκησης και συζήτησης της ανακοπής (και έκδοσης της σχετικής απόφασης) πριν τη διενέργεια του πλειστηριασμού. Ο χρόνος διενέργειας του πλειστηριασμού κινητών κρίνεται μεγάλος και πρέπει να μειωθεί, λαμβανομένου υπ' όψιν και του οριζόμενου χρόνου (§ 2 άρθ. 933 ΚΠολΔ) για την εκδίκαση της ανακοπής και την έκδοση απόφασης επί αυτής».

¹⁵ Με το άρθρο 76. Ισχύς σύμφωνα με το άρθρο 120 του ν. 4842/2021 από 1.1.2022.

¹⁶ Η οποία υπήρχε βεβαίως στον ΚΠολΔ και πριν την τροποποίηση του άρθρου 954 ΚΠολΔ από τον ν. 4335/2015.

¹⁷ Τούτο γίνεται δεκτό και από την ΜΠρΘΕΣ 637/2022, η οποία δημοσιεύεται κατωτέρω, σ. 718 στο παρόν τεύχος.

¹⁸ ΑΠ 1868/1999· ΑΠ 1337/2014· ΑΠ 1441/2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

¹⁹ Το άρθρο 998 ΚΠολΔ τροποποιήθηκε με τον ν.4335/2015 και αντικαταστάθηκε εκ νέου με το άρθρο 207 § 15 του ν. 4512/2018.

²⁰ Αντίστοιχη διάταξη για τον πλειστηριασμό κινητών είναι το ισχύον άρθρο 959 § 8 εδ. ε' ΚΠολΔ.

²¹ *Κατηφόρης*, (αντίθετο) σχόλιο στη ΜΠρΑΘ 1057/2019, ΕΠΟΛΔ 2020. 294-297.

²² ΕΦΑΘ 669/1982, ΕΛΛΔΝΗ 1982. 304· *Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας (-Ορφανίδης)*, Ερμηνεία ΚΠολΔ I, 2000, άρθρο 147, αριθ. 6· *Ορφανίδης*, Ζητήματα προθεσμιών στον ΚΠολΔ, ΕΛΛΔΝΗ 2003. 325επ. Σημειώνεται, ότι σύμφωνα με την πάγια θέση της νομολογίας του Αρείου Πάγου το άρθρο 144 § 1 ΚΠολΔ εφαρμόζεται και στις προπαρασκευαστικές προθεσμίες, βλ. ΟλομΑΠ 33/1996, ΕΛΛΔΝΗ 1997. 34· ΟλομΑΠ 266/1985· ΑΠ 1038/2000, ΕΛΛΔΝΗ 2001. 436· ΑΠ 782/2000, ΕΛΛΔΝΗ 2001. 153· ΑΠ 119/2000, ΕΛΛΔΝΗ 2000. 1034· ΑΠ 1415-1416/1996, ΕΛΛΔΝΗ 1998. 1614· ΑΠ 254/2013, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

²³ Βλ. αναλυτ. ως προς τη νομοθετική εξέλιξη στο ζήτημα αυτό, *Ορφανίδη*, Ο συνυπολογισμός του μηνός Αυγούστου στο χρονικό διάστημα που πρέπει να μεσολαβεί μεταξύ της επιβολής αναγκαστικής κατάσχεσης και του ορισμού ημέρας πλειστηριασμού, ΕΦΑΔΠΟΛΔ 2022. 505-510.

²⁴ Πρβλ. πάντως *Γέσιου-Φαλτσή*, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως - Γενικό Μέρος I2, 2017, § 40 I, αριθ. 9, σε σχέση με τον τρόπο υπολογισμού των προθεσμιών του άρθρου 934 ΚΠολΔ, ότι: «...γεγονός που σημαίνει ότι δεν μπορεί να τρέξει ούτε και να λήξει καμία σχετική προθεσμία».

²⁵ ΕΕμπΔ 2015. 144 = ΧρΙΔ 2015. 290.

²⁶ Βλ. σχετ. *Πίλου*, Η αναγγελία δανειστή στην αναγκαστική εκτέλεση κατά τον ΚΠολΔ, 2001, σ. 224-225 και υποσημ. 184, ό.π.π. στη θεωρία *Κατηφόρης*, (αντίθετο) σχόλιο στη ΜΠρΑΘ 1057/2019, ΕΠΟΛΔ 2020. 294-297.

²⁷ *Κατηφόρης*, ό.π..

²⁸ Βλ. όμως *Νάνου-Καρολίδου*, Μία προσπάθεια ερμηνευτικής προσέγγισης της νέας προθεσμίας ορισμού ημερομηνίας πρώτου πλειστηριασμού του άρθρου 954 § 4 εδ. ε' ΚΠολΔ, ιδίως επί ακινήτων, ΕΦΑΔΠΟΛΔ 2018. 618επ.

²⁹ Ο οποίος μπορεί να γίνει από την 1η Σεπτεμβρίου, κατά την ισχύουσα διάταξη του άρθρου 998 § 2 εδ. α' ΚΠολΔ.

³⁰ *Κατηφόρης*, ό.π..

³¹ ΜΕΦΑΘ 832/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· ΜΕΦΠΕΙΡ 85/2021, Αρμ 2022. 1302-1307, με αναλυτ. σχόλιο Α. Πλεύρη, σ. 1307-1311· ΜΕΦΠΕΙΡ 425/2021· ΜΕΦΠΕΙΡ 109/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· ΜΠΡΘΕΣ 637/2022, δημοσιεύμενη κατωτέρω, σ. 718 στο παρόν τεύχος.

³² *Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας (-Κιουπτσίδου-Στρατουδάκη)*, Ερμηνεία ΚΠολΔ – Αναγκαστική Εκτέλεση, 2021, άρθρο 954, αριθ. 2 σ. 359: η σημαντικά μεγαλύτερη σε σχέση με το προϊσχύσαν δίκαιο προθεσμία καθιστά εύλογο τον συνυπολογισμό του Αυγούστου σ' αυτήν· *Κιουπτσίδου-Στρατουδάκη*, Οι σημαντικότερες πρόσφατες τροποποιήσεις του Γενικού Μέρους του δικαίου της Αναγκαστικής Εκτέλεσης και των κεφαλαίων για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων δια κατασχέσεως κινητών και ακινήτων, ΕΛΛΔΝΗ 2022. 40επ (46)· *Πλεύρη*, σχόλιο σε ΜΕΦΠΕΙΡ 85/2021, Αρμ 2022. 1311· *Καλαντζή*, Το ζήτημα της προσμετρήσεως του διαστήματος 1-31 Αυγούστου στον υπολογισμό της προθεσμίας προσδιορισμού του πλειστηριασμού ακινήτων κατ' άρθ. 993 § 2 ΚΠολΔ (τέως άρθ. 954 § 2 εδ. ε'), Αρμ 2022. 704επ). Αντίθετα *Νάνου-Καρολίδου*, Μία προσπάθεια ερμηνευτικής προσέγγισης της νέας προθεσμίας ορισμού ημερομηνίας πλειστηριασμού του άρθρου 954 § 4 εδ. ε' ΚΠολΔ, ιδίως επί ακινήτων, ΕΦΑΔΠΟΛΔ 2018.

618επ, σύμφωνα με την οποία το άρθρο 954 ΚΠολΔ θα έπρεπε να εκληφθεί ως περιλαμβανόμενο στο άρθρο 147 § 2 ΚΠολΔ.

³³ Βλ. *Κιουπτσίδου-Στρατουδάκη*, ΕλλΔνη 2022. 46.

³⁴ *Κιουπτσίδου-Στρατουδάκη*, ΕλλΔνη 2022. 46· Ορφανίδης, ΕφΑΔΠολΔ 2022. 505επ: «Ο νομοθέτης δεν προέβη δηλαδή σε πρόβλεψη για την περίπτωση που ο Αύγουστος δεν είναι καταληκτικός μήνας της προθεσμίας αλλά παρεμβαλλόμενος. Η νομοθετική επέμβαση γίνεται σε χρόνο κατά τον οποίον έχει δημιουργηθεί στη νομολογία το εδώ εξεταζόμενο ζήτημα. Η παράλειψη διορθωτικής επέμβασης είναι ερμηνευτική προς την κατεύθυνση ότι ο Αύγουστος προσμετράται... Από τα παραπάνω προκύπτει, ότι ο Αύγουστος προσμετράται για την ανεύρεση της προθεσμίας που προβλέπεται ως διάστημα το οποίο πρέπει να παρεμβάλλεται μεταξύ περατώσεως της κατασχέσεως και διενέργειας του πλειστηριασμού κινητού ή ακινήτου πράγματος». Από τη νομολογία, βλ. μετά την τροποποίηση του ν. 4842/2021 ενδεικτικά, ΜΠρΠατρ 654/2022· ΜΠρΠατρ 679/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

³⁵ Βλ. σχετ. ΜΕφΑθ 34/2022· ΜΕφΠειρ 36/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· ΜΕφΘρ 12/2022 (ασφ.), αδημ.· ΜΕφΘρ 41/2023 (ασφ.), αδημ.. ΜΠρΑθ 1057/2019, ΕΠολΔ 2020. 294-297, με αντιθ. σχόλιο *N. Κατηφόρη*· ΜΠρΑθ 93/2021· ΜΠρΘεσ 12764/2021· ΜΠρΘεσ 14008/2021· ΜΠρΑθ 4379/2022 (ασφ.), ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

³⁶ Για την ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 147 § 2 ΚΠολΔ και σε άλλες προθεσμίες, βλ. ΑΠ 643/1989, ΕλλΔνη 1991. 1235· ΑΠ 926/1996, ΕλλΔνη 1997. 1055· ΕφΠειρ 705/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

³⁷ Καθώς και του άρθρου 954 § 2 ΚΠολΔ.

³⁸ ΜΕφΠειρ 85/2021, Αρμ 2022. 1302-1307, με αναλυτ. σχόλιο *A. Πλεύρη*, σ. 1307-1311· ΜΕφΠειρ 425/2021· ΜΕφΠειρ 597/2021· ΜΕφΑθ 832/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· ΜΕφΑθ 2472/2022· ΜΕφΠειρ 109/2022· ΜΕφΠατρ 488/2022· ΜΕφΑιγ 16/2022 (ασφ.), ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ: «Όμως, είναι σαφές ότι η προθεσμία των επτά (7) μηνών, ως προπαρασκευαστική, δεν καταλαμβάνεται από τη ρύθμιση του άρθρου 940Α ΚΠολΔ, η οποία απαγορεύει τη διενέργεια οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης κατά το χρονικό διάστημα από την 1η έως την 31η Αυγούστου. Και τούτο διότι η υποχρεωτική αναμονή για χρονικό διάστημα επτά μηνών από την περάτωση της κατάσχεσης δεν αποτελεί πράξη εκτέλεσης. Εξάλλου, στο άρθρο 147 § 2 ΚΠολΔ απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό οι προθεσμίες εκείνες οι οποίες αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από την 1η έως την 31η Αυγούστου, στις οποίες, ωστόσο, δεν περιλαμβάνεται αυτή του άρθρου 954 § 2 στοιχ. ε' ΚΠολΔ. Από τη συνδυαστική δε εφαρμογή όλων των ως άνω ισχυουσών διατάξεων προκύπτει ότι κατά το χρονικό διάστημα από την 1η έως την 31η Αυγούστου απαγορεύεται μεν η διενέργεια πλειστηριασμού, ως πράξη εκτέλεσης, όχι όμως και ο υπολογισμός του χρονικού αυτού διαστήματος στην προπαρασκευαστική προθεσμία των επτά (7) μηνών και, επομένως, στην προκείμενη περίπτωση νομίμως ορίσθηκε ο πλειστηριασμός στις 2.3.2022, αφού μεταξύ της ημερομηνίας αυτής και της ημέρας περάτωσης της κατάσχεσης (21.7.2021) μεσολαβεί χρονικό διάστημα επτά (7) μηνών και εννέα (9) ημερών»· ΜΠρΘεσ 2006/2022, αδημ.. ΜΠρΘεσ 637/2022, δημοσιευόμενη κατωτέρω, σ. 718 στο παρόν τεύχος· ΜΠρΠατρ 485/2022· ΜΠρΠατρ 654/2022· ΜΠρΠατρ 679/2022· ΜΠρΛαμ 340/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· *Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας (-Κιουπτσίδου-Στρατουδάκη)*, Ερμηνεία ΚΠολΔ, Αναγκαστική Εκτέλεση, 2021, άρθρο 954, σ. 359· Ορφανίδης, ΕφΑΔΠολΔ 2022. 510· *Κατηφόρης*, σχόλιο στην αντίθετη ΜΠρΑθ 1057/2019, σε ΕΠολΔ 2020. 294-297· *Πλεύρη*, σχόλιο σε ΜΕφΠειρ 85/2021, Αρμ 2022. 1311· *Καλαντζή*, Αρμ 2022. 704επ.

³⁹ ΜΕφΠειρ 425/2021· ΜΕφΑθ 2472/2022· ΜΕφΠατρ 488/2022· ΜΕφΑιγ 16/2022 (ασφ.), ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

⁴⁰ ΜΕφΠειρ 425/2021· ΜΕφΑθ 832/2022· ΜΕφΑθ 2472/2022· ΜΕφΠειρ 109/2022· ΜΕφΠατρ 488/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

⁴¹ ΜΕφΠειρ 425/2021· ΜΕφΑθ 832/2022· ΜΕφΑθ 2472/2022· ΜΕφΠειρ 109/2022· ΜΕφΠατρ 488/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

⁴² ΜΕφΠειρ 425/2021· ΜΕφΑθ 832/2022· ΜΕφΠειρ 109/2022· ΜΕφΠατρ 488/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· Ορφανίδης, ΕφΑΔΠολΔ 2022. 505-510· *Καλαντζή*, ό.π., Αρμ 2022. 706-707.

⁴³ Περί του ότι το διάστημα 1-31 Αυγούστου δεν ισχύει για την περίπτωση των προπαρασκευαστικών προθεσμιών, βλ. ΜΕφΠειρ 109/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ· Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα (-Ορφανίδη), Ερμηνεία ΚΠολΔ I, 2000, άρθρο 147, αριθ. 6, σ. 351· Ορφανίδη, Ζητήματα προθεσμιών στον ΚΠολΔ, Ελλάδη 2002. 325επ· τον ίδιο, ΕφΑΔΠολΔ 2022. 505-510· Απαλαγάκη (-Μπαλογιάννη/Γεωργιάδου), Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο, τ. I, 2016, άρθρο 147, αριθ. 4, σ. 494.

⁴⁴ Βλ. ΜΕφΠειρ 425/2021 (ασφ.), ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.
